

Den här gången ska jag (be)hålla mig för mig själv Jaana Sundström

15-17 November 2019

Vernissage: Friday 15 November, 17-22

Artist talk: Saturday 16 November, 16-17

Opening hours: Saturday - Sunday, 12-18

Lördagsvägen 39, 123 60 Farsta

T Hökarängen

Bus: 172/173, bus stop: Söndagsvägen

+46 72 010 91 89 (Franziska)

Curated by Franziska Sperling

When we decided to treat ordinary apartments as our main exhibition venues, I could not imagine how well they would work for exhibiting artworks. Not only does the concept provide a special freedom of treating a space, but also, through the specific surroundings, the art pieces gain new layers of meaning and insight into the rooms that we usually inhabit.

I first became interested in **Jaana Sundström's** work because of the unconventional surfaces that she uses for printing and transferring photographs. -We recognise a range of everyday objects from our homes: plates and clothes; a blanket, a mirror, or a photo album. We see them merge into the exhibition space of the apartment as they become a part of someone else's home, at first sight difficult to differentiate from the permanent interior.

The black and white, partially coloured photographs are printed, pressed or sewed onto the common objects. They show various motives, such as sceneries from nature, houses or a detail of a gown, often in a zoomed in perspective, and not covering up flaws or damages. The artist directs the gaze and forces the viewer to look closely at a certain focus point, never giving the whole picture. The narrowed scope imposes upon someone else's private sphere; coming too close and challenging our feelings of discomfort.

The photographs, as well as the objects themselves, tell stories of women who are simultaneously present and invisible. The defects and repetitions of the photographs and their motives reflect on incomplete stories and partial memories, reminding us of the fact that we never see the whole picture when we try to understand other people's experiences.

The poetic language of the artworks' titles opens a window to stories we might tell about ourselves or about other people. They refer to fictional and non-fictional literature, or are invented by the artist, resulting from observation and examination of Sundström's and other women's lives, experiences and thoughts. In the titles we are confronted with an 'I' ('Jag', in Swedish), a transforming subject, which demands self-reflection, but at the same time is an invitation to become intimate with oneself. We wonder what the dominant part of the artwork is - the image and the object, or rather the language and the title. Both the object and the language help to visualise each other.

By intruding into the private sphere of someone else and looking at the artworks, the viewer's privacy is also examined and intertwined with the artworks' transforming subject, the repetitive and anonymous 'I'. When reading the titles or looking at the artworks, how do you reflect on yourself and your surroundings and how does your self-perception change?

När vi bestämde oss för att betrakta vanliga lägenheter som våra huvudsakliga utställningslokaler, hade jag inte kunnat tänka mig hur väl dessa skulle fungera för att visa konstverk i. Konceptet erbjuder inte bara en speciell frihet att använda sig av rummet, konstverken får också, genom den specifika omgivningen, nya lager av mening och insikt om de rum vi vanligtvis bebod.

Jag blev intresserad av **Jaana Sundströms** konst på grund av de okonventionella ytor hon använder sig av för att trycka och föra över fotografierna på. Vi känner igen en rad vardagsföremål från hemmen: tallrikar och kläder; en filt, en spegel, ett fotoalbum. Vi ser dem smälta in i lägenheten som utställningsrum och därigenom blir de till en del av någon annans hem. Vid första ögonkastet kan det vara svårt att åtskilja dessa från den permanenta inredningen.

De svartvita, delvis färgade fotografierna är tryckta, pressade eller sydda på vanliga föremål. De visar olika motiv, som till exempel naturscener, byggnader eller en detalj av ett nattlinne, ofta i närbild, och döljer inte skador på motivet eller oregelbundenheter som kommit till under tillverkningsprocessen. Konstnären dirigerar blicken och tvingar åskådaren att titta extra noggrant på en viss detalj, samtidigt som hon aldrig visar helheten. Denna begränsade synvinkel tränger sig in i någon annans privata sfär; den kommer oss för nära, och utmanar våra känslor av obehag. Fotografierna, så väl som själva föremålen, berättar historier om kvinnor som är både närvarande och osynliga, på en och samma gång. Skadorna och upprepningarna i fotografierna och deras motiv reflekterar över bristande berättelser och partiella minnesbilder, de påminner oss om att vi aldrig kan se hela bilden när vi försöker att förstå andra människors erfarenheter.

Det poetiska språket i konstverkens titlar öppnar ett fönster till de berättelser vi berättar för oss själva eller om andra. De är referenser till både fiktiv och icke-fiktiv litteratur - eller är uppfunna av konstnären själv. Titlarna är resultatet av noggranna observationer och undersökningar av Sundströms eget, och andra kvinnors liv, erfarenheter och tankar. I titlarna konfronteras vi av ett "Jag", ett subjekt i ständig förändring, vilket kräver självreflektion, och samtidigt kan förstås som en inbjudan till att bli intim med sig själv. Vi frågar oss vad som är den dominerande delen av konstverken, om det är bilden och föremålet, eller språket och titeln. Både föremålet och språket hjälper till att visualisera varandra.

Genom att tränga in i någon annans privata sfär, och genom att titta på konstverken, pågår också en undersökning av betraktarens egen privata sfär som blir ihopvävd med det föränderliga subjektet, ett repetitivt och anonymt "Jag". När du läser titlarna och tittar på konstverken, hur reflekterar du då över dig själv och din omgivning? Hur förändras din självuppfattning?

Jaana Sundström

(1992, Jomala, Åland)

 @jaanabsundstrom

Artist and photographer. She works with photography on different surfaces, often everyday objects, and prints the photographs in a manner similar to how temporary tattoos are transferred on the skin. Fictional and non-fictional feminist texts by Nordic and French writers are a constant source of inspiration and appear in each of the artworks' titles.

Jaana Sundström has studied fine arts, photography and experimental film as well as Gender Studies in Sigtuna folkhögskola, Animationsakademin, Grafikskolan, Gamleby fotoskola and Stockholm University. Since 2019 she attends a BFA programme in Photography at Valand Academy in Gothenburg. Sundström has exhibited at Galleri Axel (2017) and Studio 44 (2016) in Stockholm. Her exhibition "*Den här gången ska jag (be)hålla mig för mig själv*" with **Flat Octopus** is her first solo exhibition.

Konstnär och fotograf. Hon arbetar med fotografi på olika ytor och material, vilka ofta är vardagsföremål. Fotografierna är tryckta och pressade med en teknik som liknar gnuggisar eller tillfälliga tatueringar. Feministiska fiktiva och icke-fiktiva texter av nordiska och franska författare verkar som konstant inspirationskälla för konstnären, och visas i konstverkens titlar.

Jaana Sundström har studerat fri konst, fotografi, experimentell film och genusvetenskap på Sigtuna folkhögskola, Animationsakademin, Grafikskolan, Gamleby fotoskola och Stockholms universitet. Sedan 2019 studerar hon kandidatprogrammet i fotografi på Akademi Valand i Göteborg. Sundström har ställt ut på Galleri Axel (2017) och på Studio 44 (2016) i Stockholm. Sundströms utställning "*Den här gången ska jag (be)hålla mig för mig själv*" med **Flat Octopus** är hennes första soloutställning.

Jag/Du (vi har inget namn). Jaana Sundström

Kruthålen igenom mors garderob fyllde skogen med lavendel och kortison. Jaana Sundström